

Blommor med undersittande hylle (alltså översittande fruktämne)

- Tulpan
- Vallmo
- Strandfräne, en korsblommig
- Nejlikrot
- Vitsippa
- Blåsippa
- Mjölon
- Liljekonvalj

På blommor med undersittande hylle sitter alltså kalkbladen respektive foder- och kronbladen nedanför fruktämnet, om vi tänker oss blommans pistill/er och ståndare är riktade uppåt. Ofta, men långt ifrån alltid, är placeringen av hyllet i förhållande till fruktämnet typisk för ett visst släkte eller t.o.m. en viss familj.

Tulpaner har den pedagogiska fördelen att blommans olika delar är stora och lätta att se. Hos tulpanerna är pistillen lite speciell; den har inte något stift, utan märket sitter direkt på fruktämnet. Hur som helst syns det tydligt att de färgade kalkbladen är fästade vid blomaxeln/stjälken nedanför fruktämnet.

Vallmo-arterna, här rågvallmo, tappar sina två foderblad just när blomman slår ut; kvar blir de starkt färgade kronbladen. Dessa sitter alltså under det ensamma, stora fruktämnet.

Här ser vi sumpfräne, som representant för de korsblommigas familj. Både på den halvt vissnade blomman till vänster och på den mer fräscha till höger syns det att både foderbladen och kronbladen sitter fästade nedanför fruktämnet.

Till skillnad från de blommor som visades förut har nejlikroten många pistiller – men kronbladen sitter tydligt nedanför de många fruktämnena.

Sippornas kalkblad sitter
också nedanför
fruktämnen; först vitsippa.

Det är samma princip för
blåsippa.

Mjölön är något lurigare att visa. Men på frukten till vänster på bilden syns resterna av foderbladen, alltså bakom/under frukten (egentligen en stenfrukt, inte ett bär).

Liljekonvaljen har däremot (för oss giftiga) bär. Ibland kan vi på hösten se resterna av hyllet. Resterna sitter alltså egentligen under bäret, den utvuxna frukten.